

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології

на тему:

ФУНКЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛЕКСИКИ ВЕНЬЯНЮ В ТЕКСТАХ
СУЧАСНОЇ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ

Студентки групи Кит 05-22

факультету сходознавства

денної форми навчання

Освітньої програми

Східна філологія: китайська мова і

література, переклад, методика навчання

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.065 Східні мови та

літератури (переклад включно), перша –

китайська

Таран Анастасії Сергіївни

Науковий керівник: доц. Костанда Ірина Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

КИЇВ - 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЛЕКСИКИ ВЕНЬЯНЮ В ТЕКСТАХ СУЧАСНОЇ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ ЛІНГВІСТИЦІ	6
1.1. Актуалізація проблеми вивчення функціональних особливостей лексики веньяню в текстах сучасної китайської мови у сучасній китайській лінгвістиці	6
1.2. Основні риси та призначення веньяню.....	8
1.3. Вплив лексики веньяню на сприйняття текстів.....	10
Висновки до 1 розділу	11
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЛЕКСИКИ ВЕНЬЯНЮ В СУЧАСНИХ ТЕКСТАХ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ	13
2.1. Контекстуальне використання та зв'язок із лексикою сучасної китайської мови.....	13
2.2. Визначення функційних особливостей лексики веньянь на прикладі (назви текстів).....	19
Висновки до 2 розділу	23
ВИСНОВКИ	25
论文摘要.....	27
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	28

ВСТУП

Сьогодні Китай – одна з найрозвиненіших країн світу. Це найбільша нація з багатою культурною, духовною та історичною спадщиною. Взагалі, з давніх часів Китай спілкувався з рештою світу. Саме тому багато людей почали вивчати китайську мову. Однак, оскільки вона має дуже довгу історію, більшість людей стикаються з навчальними проблемами при вивченні цієї мови.

Перш ніж вивчати китайську або будь-яку іншу мову світу, необхідно знати історію, традиції та розвиток цієї країни. Оскільки сама країна змінюється з часом, змінюється і мова, якою розмовляють її мешканці. Це пов'язано з тим, що, незважаючи на стрімкий розвиток Китаю, в китайській мові є багато слів, які використовуються протягом тривалого часу. А саме, лексика веньяню. Взагалі, веньянь - це давньокитайська писемна мова, яка також функціонує як літературна мова. Багато історичних пам'яток та літературних творів були написані цією мовою. Звісно, цією ж мовою писали офіційні документи, ділові папери, наукові праці та періодичні видання. Загалом, у сучасній китайській мові веньянь часто зустрічається у сфері суспільного життя.

Актуальність дослідження функціональних характеристик веньянських слів у сучасних китайських текстах визначається необхідністю розуміння впливу цього діалекту на сучасні комунікаційні практики та культурні контексти Китаю. У зв'язку з безперервними змінами в соціальному та мовному середовищі, а також у зв'язку зі збільшенням обсягу досліджень мовних різновидів та їх функціональних можливостей, вивчення мовних явищ веньянь стало надзвичайно важливим. Розкриття функціональних аспектів лексичного складу діалекту допоможе краще зрозуміти його роль у формуванні сучасної лінгвістичної мовної картини Китаю та підвищить ефективність спілкування в мовному середовищі, загалом на культурні та мовні відтінки.

Мета дослідження полягає у вивченні функціональних особливостей лексики веньяню в текстах сучасної китайської мови та встановленні її ролі та значення у цьому контексті.

Метою дослідження є вирішення наступних **завдань**:

- аналіз лексичного впливу веньяню в текстах сучасної китайської мови.
- визначення функцій, які виконує веньянь у сучасному мовленні.
- вивчення взаємозв'язку між функціональними особливостями веньяню та їх використанням у сучасній китайській мові.
- аналіз впливу технологічних та соціокультурних змін на функціональність веньяню в сучасному китайському мовленні.

Об'єктом дослідження є лексичний склад і функції веньяню у сучасних текстах китайської мови.

Предметом дослідження є функціональні особливості лексики веньяню та її вплив на сприйняття, комунікацію та стилістику текстів у сучасній китайській мові.

Матеріалом дослідження є китайські тексти, що містять веньянізм. В аналізі використано загальнолінгвістичні методи та загальнонаукові підходи. Лінгвістичні методи включають порівняльний, критичний аналіз, функціональний аналіз, кількісний аналіз та стилістичний аналіз. Загальнонаукові підходи включають описовий метод, індуктивний та дедуктивний методи, аналітичний метод та метод узагальнення.

Методи дослідження було використано теоретичні загальнонаукові методи, такі як класифікація, дедукція, абстрагування, узагальнення, контекстуальний аналіз. Класифікація допомагає структурувати об'єкт дослідження відповідно до його лексико-граматичних особливостей; дедукція допомагає впорядкувати поняття об'єкта дослідження від загальних граматичних явищ до вузьких понять, що використовуються в прикладах; абстрагування використовується для конкретизації визначення веньянізму; методи узагальнення допомагають визначити загальні характеристики та ознаки об'єкта. Використання контекстуального аналізу допомагає дослідити функціональні характеристики елементів веньянізму.

Практичне значення вивчення функціональних особливостей лексики веньяню у сучасних китайських текстах полягає у збагаченні комунікативної компетенції та розумінні культурного контексту. Розуміння функцій веньяню в текстах допомагає нам краще розуміти та адаптуватися до різних мовних ситуацій у сучасному китайському суспільстві. Вивчення цієї теми також є корисним як у професійному, так і в непрофесійному контексті для тих, хто бажає глибше зрозуміти та використовувати китайську мову та культуру. Таким чином, практичне значення вивчення функціональних особливостей лексики веньяню полягає в тому, що воно сприяє розширенню лінгвістичної компетенції та зануренню в мовне поле сучасної китайської мови.

Структура роботи відповідає поставленій меті та завданням дослідження. Вона складається зі вступу, 2 розділів, що поділяються на підрозділи, висновків до кожного розділу, списку використаних джерел та літератури. Загальний обсяг курсової роботи становить (32) сторінок.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЛЕКСИКИ ВЕНЬЯНЮ В ТЕКСТАХ СУЧАСНОЇ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

1.1. Актуалізація проблеми вивчення функціональних особливостей лексики веньяню в текстах сучасної китайської мови у сучасній китайській лінгвістиці

Існують різні тлумачення поняття "веньянь". Китайський лінгвіст запропонував власне тлумачення веньяню. Веньян (кит. 文言 wényán, "літературна мова" або "класична китайська мова") – нормативна традиційна китайська літературна мова, яка почала розвиватися на рубежі 5-3 ст. до н.е. з урахуванням класичних текстів, а саме канонічних, філософських та історичних текстів. Класична писемна китайська мова базується на східнокитайських діалектах, що існували у 5-2 ст. до н.е. Класична китайська мова походить від давньої розмовної китайської мови, яка відрізнялася лаконічним і витонченим стилем. Пізніше розмовна мова продовжувала змінюватися, і класична китайська мова ставала все більш стереотипною. Розмовна мова змінюється з часом і відносно швидко. Письмова мова також змінюється з часом, але повільніше. За останні 3000 років, від написів на кістках оракулів до наших днів, розмовна мова зазнала багато значних змін, тоді як зміни в письмовій мові були відносно невеликими. Багато текстів сьогодні містять елементи писемності, а іноді складаються з написаних слів.

У китайському словнику 汉语纵横 古文选读 (hànyǔ zònghéng gǔwén xuǎndú) дається таке визначення поняття «веньянь»: «文言是产生于先秦，通用 到近代的以古汉语为基础的书面语。具有词汇 丰富，精练的特点，但因脱离大众 语言，逐渐为白话取代». Перекладається це таким чином: «Веньянь – це давня китайська мова яка виникла в доцінську епоху, на сьогодні має широке вживання, що є основою книжної мови. Відмінними рисами є лаконічність та багатий словниковий запас, проте вона вийшла з широкого вжитку і поступово була замінена на байхуа (розмовну мову)» (崔立斌, 2012, с. 94).

Термін "веньянь" був використаний для створення іншого терміну - "веньянізму". Термін "веньянь" означає запозичений з давньокитайської мови, що використовується в сучасній писемності, також відомий як "Стародавні слова". Веньянь включає фразеологізми, слова на позначення предметів і понять, граматичні конструкції. Веньянь також використовувався у філософських вченнях, історичній та науковій літературі, політичних дебатах, законодавчості, діловому та офіційному листуванні а також в художній літературі. Це означає, що веньян була не лише літературною мовою в Китаї, але й використовувалася в сусідніх країнах, таких як Японія, Корея та В'єтнам.

На практиці існує соціально визнаний континуум між міжнародною китайською 话白话 (Huà báihuà) та класичною китайською 文言 (Wényán). Наприклад, більшість офіційної кореспонденції та офіційних листів пишуться з використанням багатьох традиційних виразів класичної китайської мови (наприклад, привітання та інші). З іншого боку, особисті листи здебільшого пишуться народною мовою, хоча деякі класичні вирази також можуть бути використані, залежно від теми листа та рівня освіти автора. За винятком професійних науковців та аматорів, більшість людей сьогодні не можуть легко писати класичною китайською мовою. Однак більшість китайців, які мають принаймні середню освіту, можуть читати класичною китайською. Це пояснюється тим, що вміння читати (але не писати) класичною китайською є частиною навчальної програми китайської середньої школи та вступних іспитів до університету. Класична китайська викладається в основному через ознайомлення з класичними китайськими творами, а для пояснення значення виразів включаються також діалекти.

У тестах з китайської класики зазвичай запитують, чи зрозумів учень абзац на веньяні. Запитання зазвичай мають форму запитань на розуміння. Веньян розвивався протягом тривалого періоду часу, протягом якого китайські вчені почали ділити класичну китайську мову на літературну та менш літературну категорії. Літературна мова включає ранні письмові тексти, такі як трактати, буддійські писання. Менш літературні тексти включають романи, поезію та прозу. Однак багато літературних

творів класичною китайською мовою (наприклад, поезія династії Тан) зазнали значного впливу культури. Однак, незважаючи на те, що ви знаєте граматику і лексику, класичну китайську мову може бути важко зрозуміти навіть сучасним носіям китайської мови через широке використання літературних посилань і алюзій, а також через дуже скорочений стиль тексту.

1.2. Основні риси та призначення веньяню

Граматичні призначення китайської мови – це насамперед порядок слів у реченнях і використання спеціальних слів, які показують зв'язок між лексичними одиницями (їхню функцію в реченні). Те саме стосується і класичної китайської мови. У класичній китайській мові слова поділяються на дві категорії: ключові слова, які мають лексичне значення, і допоміжні слова, які мають формальне граматичне значення, показуючи зв'язок між ключовими словами. Словам зазвичай відповідають китайські ієрогліфи (жива китайська мова веньянь або класичні письмові слова) і завжди є частиною сучасної нормативної мови путунхуа. Одна й та сама літера може мати кілька варіантів вимови. При цьому вони часто відповідають різним словам або значенням одного і того ж слова.

У веньянській мові є ряд кінцевих часток, які можуть використовуватися як кінцева частина складного речення. Також Ма Цзяньчжун який згадує у " Граматичний компендіум пана Ма " (1898) він стверджує, що розглядає модальність і фразові частки як граматичні категорії. Хоча в його праці немає чіткого пояснення модальності та службових часток, його визначення є найбільш близьким до сучасної думки. Ма Цзяньчжун стверджує, що класичні китайські граматики також вивчалися за часів династій Мін та Цін, або ж вважалося, що їх не існує, але ці спроби були переважно зроблені місіонерами та західними вченими. Ма Цзяньчжун класифікував слова класичної китайської мови на дев'ять категорій на основі латинської граматики та окреслив структуру речення.

Він використав класифікацію китайського філософа і письменника Лю Цзуньюаня, який поділяв частки на стверджувальні(也矣 - Yě yǐ, 已 - yǐ, 耳 - ěr, 尔 - ěr, 焉 - yān, 者 -

zhě) та питальні (乎 - hū, 哉 - zāi, 耶 - yé, 欤 - yú, 诸 - zhū, 夫 - fū). Ще однією граматичною особливістю веньяня є паралелізм - тип симетрії, що виявляється в подібній довжині та структурі наступних речень. (Федорович Т.С., 2020, с.42) Паралелізм – це уподібнення, спільність характерних рис (паралельне зображення двох явищ із різних сфер життя). У класичній китайській мові паралелізм використовується як один з найважливіших факторів передачі сенсу, оскільки без контексту важко визначити функцію слова в реченні. У цьому випадку набагато легше дізнатися, що слово виконує ту саму функцію, що й слово в паралельному реченні. Паралелізм часто був поетичним явищем. У китайських романах з 14 по 16 ст. прийом синтаксичного паралелізму широко використовувався в заголовках розділів. Варто також зазначити, що в китайській мові синтаксично паралельні слова та ієрогліфи розміщуються в ритмічно паралельних місцях, тобто синтаксична подібність супроводжується ритмічним паралелізмом.

Відомі синологи та китаєзнавці у своїх працях вказують на проблеми давньокитайського синтаксису та функціональну неоднорідність службових і значущих слів.

1. Знаменні слова (іменники, дієслова, прикметники, числівники та вказівні слова) можуть виконувати незвичні вторинні функції на додаток до своїх звичайних функцій. Наприклад, у випадку іменників звичайними функціями є підмет, доповнення, іменна частина присудка, а також функції обставин відмінка та визначення іменні; незвичайними функціями присудка або функції визначення присудка.

2) Одне й те саме службове слово може використовуватися для одного важливого слова або для цілого речення. Наприклад, 若 (ruò) і 雖 (suī) підкреслюють граматичну або тематичну тему простого речення або вводять підрядне речення.

3) Після деяких прийменників (наприклад, 與 yú) доповнення, виражене займенником третьої особи, може бути опущене.

4) Іншими словами, замість звичайного порядку "прийменник + доповнення", використовується порядок "доповнення (+之 (zhī)) + прийменник (рідко)".

1.3. Вплив лексики веньяню на сприйняття текстів

Веньянь постійно функціонував у китайській культурній та літературній історії, але з часів династії Сун (яка тривала з 960 по 1279 рік) з'явилася друга літературна мова, байхуа, яка існувала паралельно. Деякі китайські вчені стверджують, що філософська проза (гувень 古文) та оповідання (чуаньци 传奇), писалися веньяном, тоді як драми, романи та оповідання писалися байхуа. Перша писемна китайська мова з'явилася в Європі у 18 столітті, і довгий час не існувало різниці між давньокитайською (веньянь) і сучасною китайською (байхуа); у 19 столітті з'явилися історичні праці про веньянь. В 1898 році Ма Цзяньчжун випустив першу граматику китайської мови, відому під назвою "Компендіум граматики Ма". Це була перша всеосяжна праця з китайської граматики, написана грамотною людиною про грамотну людину. Ма Цзяньчжун чітко розділив китайську мову на наступні розділи: - "шицзи", до якого входять іменники, займенники, прикметники, дієслова, числівники та прислівники; "сюйцзи", до якого входять сполучники, прийменники, вигуки та допоміжні дієслова. Ма Цзяньчжун також був першим, хто ввів поняття "члени речення" у китайській мові та проаналізував закономірності побудови китайських речень. Після заснування Китайської Народної Республіки також були опубліковані сучасні праці з практичної граматики китайської мови. У "Нарис історії китайської мови" (汉语史稿 - Hànyǔ shǐ gǎo) Ван І першим опублікував працю, що охоплює всі аспекти китайської мови, включаючи фонетику, граматику та лексику. Він зазначив, що головною помилкою попередніх лінгвістів було порівняння китайської мови з граматику європейських мов. Однак для вивчення веньяньської мови не обов'язково досконало володіти граматику, а вивчення і читання стародавніх літературних творів визнано дуже важливим ключем до вивчення давньокитайської мови. Після довгих досліджень і пошуків авторів, веньянь був розділений на два стилі: «прозаїчний стиль» з чіткими алгоритмічними правилами та «вільний стиль», який не має обмежень і є необмеженим. Коли веньянь був створений, він був заснований на стародавньому діалекті з північного Китаю. Функція веньяню як мови полягала у використанні в багатьох сферах. Наприклад, у політиці, школах,

науковій літературі та романах. Однак у сферах культури і техніки їй було складніше розвиватися, оскільки вони вимагали лаконічності, ясності тощо. Як наслідок, давня китайська мова поступово занепала, відірвалася від розмовної мови і перестала відображати зміни, що відбувалися в байхуа. Водночас, веньянь збагатив сучасну писемну мову таким явищем, як надання їй стилістичного забарвлення. Спостереження показують, що сучасні мовні одиниці лінгвістично виражаються елементами веньяня або веньянськими словами, які неоднорідні за своїм ставленням до речей у сучасній літературній нормі.

Важливою функцією письмової мови є те, що її можна сприймати візуально. Тому необхідно час від часу переглядати матеріал для розуміння і відрізнити володіння письмовою мовою від розмовної. Письмо з буквами передає схему представлення одиниць на рівні фонем, ієрогліфами записуються слова і морфеми.

Висновки до розділу 1

Підсумовуючи розділ 1 показує, що цей розділ потребує комплексного та поглибленого підходу. Як важливий елемент комунікації китайською мовою, веньянь має різні аспекти, які слід враховувати в його функціональному значенні.

Перш за все, необхідно звернути увагу на історичний контекст та динаміку веньянь протягом тривалого періоду часу, що охоплює різні династії та епохи. Розуміння того, як веньянь розвивався і змінювався протягом століть, призведе до кращого розуміння його сучасної ролі та значення в китайській мові. Також важливі функції та призначення веньяня у сучасному китайському контексті. Це означає проаналізувати, як веньянь використовується в різних сферах життя, зокрема в літературі, медіа, політичних документах та онлайн-комунікації. Розуміння функціональних аспектів веньянь допомагає зрозуміти, як він виконує свої комунікативні завдання в різних ситуаціях.

Більше того, вивчення функціональних властивостей мови веньянь вимагає аналізу її взаємодії з іншими аспектами мови, такими як граматики, синтаксис і

семантика. Розуміння того, як вони впливають на структуру та значення речень, допомагає зрозуміти роль вєньяню в побудові смислу та розпізнаванні речень.

Нарешті, вивчення функціональних властивостей вєньяня сприяє загальному розумінню китайської мови та культури. Воно допомагає краще зрозуміти різноманітність розмовної китайської мови. Таке розуміння важливе не лише для лінгвістичних досліджень, але й для міжкультурної комунікації та вивчення китайської мови як іноземної.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЛЕКСИКИ ВЕНЬЯНЮ В СУЧАСНИХ ТЕКСТАХ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Контекстуальне використання та зв'язок із лексикою сучасної китайської мови

Донедавна в Китаї було дві офіційні мови. Веньян (кит. 文言; пін'їнь: wényán), класична мова, і байхуа (кит. 白话; пін'їнь: báihuà), розмовна мова. Веньянська мова, звичайно, давніша і, як вважають, виникла між 5 і 3 століттями до нашої ери.

"Веньян (також відома як класична китайська) - це стародавній офіційний стиль письма, що використовувався в давньокитайській літературі та документах. Його граматику, лексику та ієрогліфи є унікальними і можуть бути складними для розуміння сучасними читачами. "Веньян" досі використовується в деяких традиційних текстах, таких як китайські філософські тексти.

"Байхуа" - це сучасна стандартна китайська мова, що використовується в Китаї та Тайвані. Вона відрізняється від веньянь тим, що є більш звичною і легшою для розуміння сучасними китайськими користувачами. Байхуа використовується в більшості сучасних китайських книг, журналів та інших публікацій.

Веньян була мовою філософської прози та романів, вишуканості, інтелектуалів та високої культури. Мова Байхуа була не лише мовою живого спілкування між людьми, але й мовою міських казок, оповідань, романів і драм. Література, написана веньянською мовою, була дуже популярною і складною для розуміння. Література байхуа була надзвичайно популярною: вірші, оповідання та новели на різних діалектах приваблювали читачів з усього Китаю, включно з імператорами та школярами. Мова, якою написані ці твори, згодом була визнана традиційною розмовною мовою байхуа і використовувалася для написання різноманітної неформальної літератури.

Як згадувалося вище, люди відчували потребу замінити стару офіційну мову новою офіційною мовою. Їхнім головним аргументом було те, що перехід на байхуа

підвищить грамотність серед усіх верств населення, оскільки більшість китайців на той час були неосвіченими.

Автор книги Джон Дефрансіс «Chinese Language: Fact and Fantasy» (1984 року) стверджують, що веньянь є архаїчною та формальною мовою і часто використовується в традиційній літературі та документах. З іншого боку, мова байхуа є більш звичною і часто використовується в сучасному суспільстві.

“文言文偏会意，白话文偏叙事。白话文是声音语言的文字表达者，文言文就是图像语言的文字继承者。文言文重归纳，概括，将叙述简化为三言两语，并且好用典故，赋予历史事件以特殊的词语含义。而白话文则相对的，偏向于详述、分析。因而文言文特别适用于记录记载，和回顾。而白话文则适用于分解，学习，和逻辑推导

“Класична китайська має тенденцію бути зрозумілою, тоді як народна китайська має тенденцію бути розповідною. Байхуа є буквальним вираженням звукової мови, а Веньянь є буквальним наступником зображуваної мови. Класична китайська мова наголошує на індукції та узагальненні, спрощує розповідь до кількох слів і добре використовує алюзії, щоб надати історичним подіям особливого значення. Народна мова, з іншого боку, схильна до деталізації та аналізу. Тому класична китайська мова особливо підходить для запису та перегляду. Народна мова підходить для декомпозиції, вивчення та логічного виведення”.

Протягом тисячолітньої історії після династій Цинь і Хань класична китайська мова зазнавала дедалі більших змін як у письмовій, так і в усній формах. Наприклад, за часів династії Тан існували значні відмінності між романами, написаними вченими класичною китайською мовою, та творами, які розмовляли на Дуньхуан Бяньвень (敦煌变文). За часів династії Сун цитати з Чжу Сі та інших філософів були написані безпосередньо розмовною китайською мовою, тоді як інші твори були написані класичною китайською. Різниця між класичною китайською та народною мовою була ще більш вираженою в операх від Сун та Юань до династій Мін та Цін. Повсякденні

відмінності між письмовою та розмовною китайською мовою не лише відображаються у відмінностях мовної форми та стилю, але й неминуче призводять до труднощів у використанні та розумінні мови.

Поява двох літературних мов у Китаї в той час призвела до поділу текстів на "високу" і "низьку" літературу. Критерієм такого розмежування є вибір мови, якою написано текст, і тематика тексту, яка визначає приналежність тексту до "високої" чи "низької" літератури."

"Висока література" написана веньяньською мовою і торкається таких тем, як служіння державі та імператору, почуття обов'язку перед державою та суспільством, героїзм та філософське переосмислення буття. Тематики, які не повинні були входити до загальної високої літератури, були любов, еротика, побутові та сімейні стосунки і проблеми тощо. До 20-го століття китайську "високу літературу" можна було поділити на книги з історії, релігійні книги, книги з філософії та політичну публіцистику.

"Низька література", що міститься в Байхуа, включала романи, п'єси, оповідання та вірші, що стосуються всіх тем, таких як кохання, еротика, сімейні стосунки та конфлікти.

Мова веньянь мала такі стилістичні прийоми: метафора 比喻 - bǐ yù, уособлення 比拟 - bǐ nǐ, 换喻借代 - huàn yù jiè dài, гіпербола 夸张 - kuā zhāng, двозначність 双关 - shuāng guān, "гіпотеза питання" 设问 - shè wèn, паралелізм та його різновиди 对仗 - duì zhàng, повтор 复 - fù, використання красномовства 简练 - jiǎn liàn, цитування 典故 - diǎngù тощо.

Слід зазначити, що хоча Байхуа використовує всі стилістичні прийоми, які зустрічаються у Веньяна, ступінь цитування у Байхуа значно нижчий, ніж у Веньяна. Замість цитат відомих людей або алюзій на відомі твори Байхуа використовував прислів'я та приказки. Дуже рідкісним стилістичним прийомом у Байхуа є використання

красномовства. Використання красномовства суперечить естетичним цілям братів, оскільки вони, як правило, розповідають довгі історії з яскравими і барвистими описами.

Структура речень класичної китайської мови в основному така ж, як і в сучасній китайській мові. Вони поділяються на односкладні та двоскладні речення, обидва з яких містять шість основних елементів: підмет, присудок, відмінок, означення та сполучник. Порядок слів у реченнях також в основному однаковий. Однак, звичайно, є й відмінності. Вивчаючи класичні китайські моделі речень, необхідно спробувати зрозуміти відмінності між ними та сучасними китайськими моделями речень. Хоча схеми речень давньокитайської та сучасної китайської мови в основному однакові, у класичній китайській мові з'являються деякі особливі схеми речень, оскільки слова змісту, що використовуються в класичній китайській мові, відрізняються від тих, що використовуються в сучасній китайській мові. Ті, хто хоче добре вивчити класичну китайську мову, повинні правильно розуміти значення речень та зміст статей, а також повинні оволодіти спеціальними моделями речень класичної китайської мови. Особливими моделями речень у класичній китайській мові, з якими потрібно мати справу, є сполучні речення 判断句 - pànduàn jù, неповні речення 省略句 - shěnglüè jù, зворотне речення 倒装句 - dào zhuāng jù, пасивні речення 被动句 - bèidòng jù та тафіксовані моделі речень 固定句式 - gùdìng jù shì.

Давньокитайська мова належить до кореневої (ізолюваної) сім'ї слів, і фонетичні межі між складами також є важливим компонентом, тобто межами слів і складних слів. Більшість слів у давньокитайській мові є або односкладовими, або односкладові слова які повторюються. Старокитайські склади мають фіксовану структуру, в якій елементи можуть займати лише чітко визначені позиції. Найважливішими джерелами для вивчення давньокитайської фонетики є рима та ієрогліфічні категорії давньокитайської поезії. Більшість творів “Книги пісень” були написані близько 800-600 років до н.е., і більшість фонологічних рим, знайдених у давньокитайських текстах класичного періоду, датуються тим же періодом або трохи раніше. У китайській мові римуються слова з

однаковими закінченнями та тонами; початкові та середні рими не впливають. Що стосується фонологічних ієрогліфів, то кілька слів можуть бути записані однаковими фонологічними ієрогліфами, якщо вони мають однакові основні голосні і схожі початкові та кінцеві приголосні, при цьому тони і медіаль не відіграють важливої ролі. З 17 по 19 століття китайські лінгвісти використовували цей матеріал для виявлення груп старокитайських слів з однаковими закінченнями, визначаючи загальну кількість закінчень. Завдяки деяким помилковим римам були виявлені схожі фінали, що дозволило реконструювати загальну систему фіналей. Використання діакритичних знаків та ієрогліфів було менш точним і менш регулярним. Можна лише сказати, що чим менша різниця між двома приголосними, тим частіше вони зустрічаються в одній групі форм.

Питання про те, чи існували вокальні тони в давньокитайській мові, досі залишається невирішеним, і багато вчених продовжують дискутувати з цього приводу. Хоча існують докази використання вокальних тонів у прото-сина-тибетських та прото-китайських мовах, про вокальні тони в давньокитайській мові нічого не відомо. Традиційно вважається, що існувало лише два тони: рівний (平声) та висхідний (上声).

Сучасна китайська мова має загалом 35 кінцевих голосних тонів. Наприклад, [ueŋ] і [uan] злилися, а [iɯ] змінилося на [y]. Також кінцеве носове m. У більшості випадків воно злилося з кінцевим носовим n на початку періоду правління династії Мін. Наприклад, склади 谈[tan] і 坛[tan] мають однакову вимову в сучасній китайській мові. Ще однією фонетичною особливістю, яка зустрічається лише в сучасній китайській мові, є елімінаційний суфікс. Тут 儿 втрачає свій тон і зливається з попереднім складом, перетворюючись на єдиний склад в один низхідний еризований склад. Це явище зачіпає відносно велику кількість слів у пекінському діалекті (наприклад 哪儿 nǎr - «Де», 一点儿 yídiǎnr - «Трохи», 好玩儿 hǎowánr - «Весело») та іншу групу слів у багатьох інших північних діалектах, а також правило " кожному складу на письмі відповідає тільки один ієрогліф ".

Порівняно з тонами давньокитайської мови, про яких все ще не багато відомо, у сучасній китайській існує 4 загальноприйнятих тони, а саме:

- 1) 阴平声 або 第一声 — перший тон/ рівний тон;
- 2) 阳平声 або 第二声 — другий тон/ висхідний тон;
- 3) 上声 або 第三声 — третій тон/ низхідно-висхідний тон;
- 4) 去声 або 第四声 — четвертий тон/ низхідний тон.

Існують також приклади службових слів веньянь, які увійшли до сучасної китайської мови у своїх оригінальних формах. Сполучники 与 yǔ і 及 jí та заперечення 无 wú і 非 fēi широко використовуються в сучасній китайській мові і часто з'являються, наприклад, у юридичних текстах. Підрядні слова веньянь часто багатозначні, але ось деякі значення окремих елементів веньянь, які збереглися в мові і зараз часто зустрічаються в юридичних текстах:

- 本 běn - книга; цей; теперішній час - еквівалент письмових вказівних займенників 这 zhè та 那 nà, які є вказівними займенниками у звичайному мовленні.
- 以及 yǐjí є формальним сполучником, що поєднує однотипні речення в простому реченні та прості речення в складному реченні.
- 未 wèi стоїть перед словом і використовується в українській мові для заперечення "ні", вказуючи на те, що певна якість, риса або стан не були досягнуті.

Найважливіша відмінність між класичною та сучасною китайською мовою полягає в тому, що сучасна китайська мова здебільшого двоскладова, тоді як класична - односкладова, особливо в "класичний" період (наприклад, гі 日 «сонце» замість сучасний tàiyáng 太陽 або mù 目 «око» замість сучасного слова yǎn jīng 眼睛). Ще однією характеристикою класичної китайської мови є зміна слів (cílèi huóyòng 词类活用).

Наприклад, mù 目 стає дієсловом, що означає "спостерігати за кимось", тоді як іменник lín 林 «ліс» стає суфіксом присудка, що означає "як ліс, подібно до лісу, багато". З 1919 року класична китайська вийшла з ужитку, але сліди її залишаються в офіційній письмовій мові та сучасних газетах.

2.2.Визначення функційних особливостей лексики веньянь на прикладі (назви текстів)

У китайській мові веньянь - це особлива група слів, що використовується для підкреслення офіційно-ділового стилю мовлення. Веньянські слова використовуються в офіційних документах, ділових листах, протоколах та інших письмових документах. Тут потрібні формальні та елегантні вирази. Роль веньяну в офіційних китайських ділових документах полягає в наступному. Забезпечення точності та ясності розмовної мови та гарантувати, що її зрозуміють усі зацікавлені сторони. Веньян зустрічається в багатьох термінах, пов'язаних з політикою, правом, адміністрацією та економікою. Включає багато термінів, пов'язаних з державним управлінням та економікою. Забезпечує використання відповідної термінології та Веньянізм зустрічається в багатьох термінах, пов'язаних з політикою, правом, управлінням та економікою. Таким чином, веньянізм відіграє важливу роль у забезпеченні якості та надійності важливих документів у діловому світі. Він відіграє важливу роль у забезпеченні надійності важливих документів у діловому світі та в публічній сфері. Ваньянські слова можна розділити на дві основні групи: "досконалі слова" - слова з досконалим значенням Слова веньянь можна розділити на дві основні групи: "повні слова" – повнозначні слова і "порожні слова" – службові слова і займенники. Останні використовувалися в давньокитайській мові. Ці слова мають кілька спільних рис. Перше - це схожість між ними. Однак між ними є й важливі відмінності. Займенники не можуть посилатися на осіб або предмети. Займенники мають конкретне значення лише в контексті і можуть замінювати назву певної особи чи предмета. Наприклад, деякі займенники (питальні займенники) замінюють назву особи або предмета, про який мовець ще не знає.

Службові слова не можуть описувати незалежні предмети, дії або властивості. Вони служать для зв'язку слів у реченні або для вираження додаткового граматичного значення. Вони можуть додавати значення до основного словникового значення слова (наприклад, час або значення дієслова). Багато сервісних термінів у сучасній китайській мові походять від веньяню. У більшості випадків вони зберігають своє традиційне значення. У більшості випадків вони набули багато нових граматичних особливостей, зберігши при цьому своє традиційне значення. Однак є також випадки, коли архаїчні службові слова увійшли до сучасної китайської мови, в деяких випадках залишившись у своїй первісній формі. Наприклад, сполучники, що виражають єднальний зв'язок 与 yǔ і 及 jí; заперечення 无 wú і 非 fēi, широко використовувані в сучасній китайській мові і часто зустрічаються в юридичних текстах. Більшість цих слів багатозначні, але ми наведемо ті значення, які найчастіше вживаються у текстах офіційно-ділового стилю, а саме в нормативноправових документах.

1. 本 běn - цей, той, даний - вказівний займенник реченнєвого стилю, У звичайній мові вказівним займенникам відповідають 这 zhè та 那 nà. На відміну від останніх, теперішній час використовується в цьому значенні. Наприклад, 本宪法 běn xiànfǎ 本协定 běn xiédìng - ця угода.

2. 未 wèi - стоїть перед підметом у реченні. Як частка, якої немає в українській мові, вживається у значенні заперечення "ні". Вживається для позначення особи, яка ще не є членом сім'ї. Наприклад: 未成年 wèi chéngnián - неповнолітній, 未婚 wèihūn - неодружений, неодружена.

3. 根据 gēnjù - дієслово, прийменник, функція іменника. Наприклад, 大学会根据报考和录取的实际情况作适当的调剂。 dà xué huì gēn jù bào kǎo hé lǔ qǔ de shí jì qíng kuàng zuò shì dàng de tiáo jì. Університет вноситиме відповідні корективи відповідно до реальної ситуації зареєстрованих та зарахованих студентів.

4. 按照 àn zhào - часто використовується як прийменник, що зберігає дієслівні характеристики. Він має властивості дієслова. Наприклад: 按普通法律程序。Àn pǔtōng fǎlǜ chéngxù. Відповідно до звичайної юридичної процедури.

Веньян становить важливу частину лексики офіційно-ділового стилю. Оскільки цей стиль належить до сучасної китайської писемності оскільки цей стиль належить до сучасної китайської писемності, важливу роль відіграють слова, запозичені з давнього стилю письма веньянь. Поширені словосполучення, вони побудовані за граматичними правилами давньокитайської мови. Веньянь використовується в офіційно-діловому стилі, оскільки давньокитайська мова є одночасно багатослівною та експресивною. Веньянь використовується в офіційно-діловому стилі, оскільки давньокитайська мова лаконічна, але змістовна, і часто використовується в офіційних ситуаціях. У діловому стилі часто використовуються готові вирази давньокитайської мови, які увійшли в загальний вжиток. Лінгвіст В. А. Курдюмов перераховує деякі основні особливості граматики. Граматика речення - це граматика народної мови.

1) Майже повна односкладовість лексичних одиниць. Китайські тексти, написані давньокитайською мовою, відрізняються лаконічною формою. У ньому майже вдвічі менше ієрогліфів, ніж у тексті сучасною китайською мовою. Це означає, що веньянь (двоскладове слово в сучасній китайській мові).

2) Відсутність афіксів.

3) Залежність від контексту, уникнення частого вживання займенників. У багатьох випадках займенники взагалі не вживаються.

4) Характер речення. У таких реченнях позицію підмета займає слово, яке має бути усвідомлене як предмет, про який ідеться, незалежно від того, чи є воно "підметом", чи ні. Незалежно від того, чи є воно "суб'єктом", "об'єктом", "метою" або географічною назвою.

5) Невикористання розділових знаків. В офіційно-діловому стилі вважається, що роль розділових знаків у реченнях дуже важлива, що робить такі тексти ще складнішими для розуміння. Використання веньянізмів є однією з головних особливостей офіційно-ділових текстів. Це пов'язано з тим, що письмова мова зберігає певний ступінь ефективності, незважаючи на те, що вона є сучасною мовою. Вона має різні значення залежно від своєї ролі. Тому необхідно використовувати 自 zì, 所 suǒ, 为 wéi, 则 zé, 方 fāng, 等 děng та інші. Однак є й особливість, яка навпаки полегшує переклад офіційно-ділових текстів – це лексичні одиниці, які не отримали сучасних значень: 如此 rúcǐ – тож, 宏伟 hóngwěi – величний, 若干 ruògān – декілька, 从而 cóng'ér – таким чином, 于是 yúshì – тоді, в результаті, 而已 éryǐ – лише.

Нижче наведено приклади веньянь, знайдені в офіційних документах:

1. 奉告各位：我方已經收到了你們的申請書。Fènggào gè wèi: wǒ fāng yǐjīng shōudào le nǐmen de shēnqǐngshū. – "Повідомляємо всім: ми вже отримали вашу заяву."

2. 貴公司經營理念重視客戶需求和產品品質。Guì gōngsī jīngyíng lǐniàn zhòngshì kèhù xūqíú hé chǎnpǐn pǐnzhì. – "Ваша компанія дотримується таких принципів бізнесу, як увага до потреб клієнтів та якість продукції."

3. 對於此次事件，我們深感抱歉。Duì yú cǐcì shìjiàn, wǒmen shēn gǎn bàoqiàn. – "Ми щиро просимо вибачення за цей інцидент."

4. 感謝您對我們公司的支持與信任。Gǎnxiè nín duì wǒmen gōngsī de zhīchí yǔ xìnren. – "Ми вдячні вам за підтримку та довіру до нашої компанії." Ці приклади використовуються в офіційних та комерційних документах.

5. 本公司將會採取有效措施解決問題。Wǒmen gōngsī jiāng huì cǎiqǔ yǒuxiào cuòshī jiějué wèntí. – "Наша компанія прийме ефективні заходи для вирішення проблеми."

Ці приклади показують, що веньян використовувався в офіційних та ділових документах для вираження повідомлень, прохань та вибачень.

Висновок до розділу 2

Проаналізувавши цей розділ, можна зробити такі висновки. При поглибленому вивченні мови ми повинні брати до уваги її хронологічний розвиток, тобто її діахронію. Ми не можемо зрозуміти всі тексти, написані стародавніми мовами, але завдяки цьому розвитку ми розуміємо і використовуємо сучасні мови щодня. Класична китайська мова вважається однією з найдавніших мов у світі. Вперше вона згадується з часів династії Шан, більш ніж за 1000 років до нашої ери. Письмових документів того періоду не знайдено, але археологічні розкопки довели, що люди писали на бронзових кістках оракулів. Династія Чжоу дала початок даосизму, конфуціанству та багатьом іншим філософським школам, що спричинило розвиток китайської літератури. Хань заборонила всю конфуціанську і даоську літературу, але в той же час систематизувала класичну китайську мову і полегшила життя людей. За часів імперії Хань було відновлено більшість книг з історії, філософії та літератури, а Цай Лун винайшов перший у світі папір. За часів династії Тан веньян став стандартом письмової та розмовної мови на наступні століття. Починаючи з династії Сун, досконале знання конфуціанських текстів було необхідним для складання китайських бюрократичних іспитів. Зазвичай вивчали Чотири книги та п'ять канонів. За часів імперії Юань китайська мова перебувала під сильним впливом монгольської мови Такібет, але це не завадило розвитку китайської літератури. Саме в цей період з'явився роман, який визнаний у всьому світі: "Річкове прибережжя" та "Трицарство". Китайська мова класичної літератури залишалася стандартною письмовою мовою за часів династії Мін. Її використовували в офіційних документах, літературі та інших важливих творах. Однак розмовна мова також розвивалася в цей період. Розвиток мови за часів династії Цін формувалася під впливом низки факторів, таких як вплив маньджурської та іноземних культур, поява літературних форм та китаїзація Китаю.

Визначено характеристики веньянізмів у сучасній китайській мові та роль веньянізмів у текстах офіційно-ділового стилю китайської мови. Виявлено особливості вживання веньянізмів у сучасній китайській мові. Окрім порядку слів, основним засобом вираження граматичних відношень є прагматика. На основі наведених прикладів речень ми з'ясували, що основним засобом вираження граматичних відношень, окрім порядку слів, є службове слово. Переважна більшість службових слів у сучасній китайській мові - це слова веньян. Веньянські слова наповнюють китайську мову образністю і надають їй більш офіційного вигляду. Більш формальні, літературні та інтелектуально забарвлених значень. Наприклад, веньянь використовується в інтелектуальних розмовах. У сучасній журналістиці веньянь використовується наступним чином. У сучасній публіцистиці веньянь функціонує як своєрідне літературне кліше, а в розмовній мові стає прислів'ям та ідіомами. В офіційно-діловому стилі сучасної китайської мови існує велика кількість слів веньянь, які можна розділити на похідні слова веньянь і специфічні вирази та веньянізм. Деякі мають повне значення, яке не змінилося з періоду Веньян, тоді як інші функціонують як частини мови, такі як сполучники, займенники прийменники.

ВИСНОВОК

З аналізу теоретичних і практичних характеристик класичної китайської мови веньянь у сучасних класичних текстах можна зробити такі висновки:

1. По-перше, після дослідження першого завдання в нашому дослідженні ми можемо зрозуміти, що веньянь почав розвиватися та функціонувати ще з давніх часів династії Сун. З роками він почав використовуватися в різних офіційних документах, літературних творах і т.д. Для того щоб правильно сприймати веньянь, ми маємо проаналізувати усі граматичні складові речення, семантичні та синтаксичні. Цей аналіз дозволить нам проаналізувати роль веньяню в побудові смислу та розпізнаванні речень.

2. По-друге, дослідивши наше друге завдання, метою якого було визначення функцій, які виконує веньянь у сучасному мовленні, ми можемо зробити подальші висновки. Граматичною особливістю китайської мови є, головним чином, порядок речень, і те саме стосується класичної китайської мови. Зазвичай, як у сучасній, так і в класичній китайській мові, одному слову відповідає китайський ієрогліф. Один і той самий китайський ієрогліф можна прочитати більш ніж одним способом. Тому вони часто відповідають різним словам або значенням одного і того ж слова. У той же час, кілька ієрогліфів часто відповідають одному складу. Паралельні тони - одна з найважливіших особливостей класичної китайської мови. Оскільки без контексту важко визначити функцію слова в реченні, його використовували для передачі сенсу. У класичній писемній китайській мові Веньянь немає лічильних слів.

3. По-третє, після дослідження третього завдання, ми можемо сказати, що китайській мові веньянь - це особлива група слів, що використовується для підкреслення офіційно-ділового стилю мовлення. Мова веньянь забезпечує точність та ясність розмовної мови та гарантує, що її зрозуміють усі зацікавлені сторони. Таким чином, веньянізм відіграє важливу роль у забезпеченні якості та надійності важливих

документів у діловому світі. Він відіграє важливу роль у забезпеченні надійності важливих документів у діловому світі та в публічній сфері.

4. Ну і на останок, проаналізувавши вплив технологічних та соціокультурних змін на функціональність веньяню в сучасному китайському мовленні, можна помітити, що незважаючи на те, що веньянь являє собою давньокитайську мову, яку не всі знають та вміють розпізнавати, це ніяк не вплинуло на функціональне використання. Веньянь досі часто використовують для написання важливих документів, використовують у творах та наукових роботах. Якщо людина володіє мовою веньянь, то це навпаки допомагає краще зрозуміти все. Тож можемо зробити висновок, що незважаючи на стрімкий розвиток Китаю та китайської мови з роками, веньянь так і залишається незмінною частиною.

论文摘要

本研究旨在分析现代汉语中的书面普通话。普通话作为一种语言经历了漫长的发展过程，包括从几个朝代一直到 20 世纪初。它被用于许多领域，包括文学作品、科学出版物、官方文件甚至商业文件。懂得文言文的人被认为是受过良好教育的人。

文学语言的作用和特点与其他语言不同。一个象形文字的结构可以有多种读法。因此，象形文字可以对应不同的词或词义。根据声调系统的不同，一个音节可能对应不同的象形字。

然而，现代汉语和今天的普通语言学家很难理解用原文写成的完整文本，因为其中使用了引文和典故，而且句子是以缩写形式传播的。因此，中文于 1919 年 5 月 4 日成为中国人民的官方语言。

汉语不仅是一种语言样式，也是中国文化遗产的重要组成部分。它反映了古代中国的价值观、信仰和思想传统。研究文言文可以深入了解中国文明的历史和哲学发展。虽然文言文已不再是重要的书面形式，但学者、历史学家和文学爱好者仍在研究和欣赏它。作为连接中国文学历史的桥梁，文言文对当代文学作品、书法甚至中国教育的某些方面都产生了影响。中国人仍在学习汉语，汉语也是大学和中学入学考试的必考科目。在台湾，特别强调阅读书面中文的能力。在香港，几乎一半的中学中文教科书是用古文编写的现代前教科书。总的来说，书面语是中国语言和文化的一个独特而重要的方面。它的独特性使其具有经久不衰的吸引力，并展示了中国文学传统的丰富多样性。

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Акбудаєв К. Г., Вечоринська Т.В., (2020) Історія китайської мови. Київ.
- Ганич, Д. І., Олійник, І. С. (1995). Словник лінгвістичних термінів. Київ: Вища школа.
- Гончаренко, Г. А. (2017). Веньянь як складова частина китайської мови та її роль у формуванні ідеограмного письма. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, 38(1), 46-52.
- Добридень Н.І. (2021). ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ВЕНЬЯНІЗМІВ У СУЧАСНОМУ КИТАЙСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ. Київський національний лінгвістичний університет, Київ.
- Мельник О.В., (2019). ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВЕНЬЯНІЗМІВ У СУЧАСНИХ КИТАЙСЬКИХ ТЕКСТАХ ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОГО СТИЛЮ. КНЛУ. Київ
- Митрофанова М.М., (2014) РОЗВИТОК ТА ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНОЇ КИТАЙСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ. Харківський національний педагогічний університет
- Мозгов А.В., (2019), ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕОРЕТИЧНОГО АСПЕКТУ ПРСТОГО РЕЧЕННЯ ЯК ВАЖЛИВОЇ СКЛАДОВОЇ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ. Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка. Київ
- Козлова, О. М. (2018). Вплив веньянізмів на формування офіційно-ділового стилю китайської мови. Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка, 36(3), 141-145.
- Луцик, В. М. (2018). Веньянь як феномен сучасної китайської мови: семантика та лексикографічні аспекти. Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, 48, 176-179

Федорович Т.С (2020) ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУТВОРУ ПУ СУНЛІНА «ЧЕНЦІ-ЧУДОТВОРЦІ». Київ

Хан, Ю. (2013). Особливості веньнізмів у китайському офіційно-діловому стилі. Науковий вісник Херсонського державного університету. 19(2), 93- 95.

Chen, Z. (2016). The Function of Wenyan Language in Modern China. *Journal of Literature and Art Studies*, 6(4), 247-253.

Du, J. (2012). The Function and Characteristics of Wenyan Language in Contemporary Chinese Official Documents. *International Journal of English Linguistics*, 2(5), 1-6.

John DeFrancis (1984), *The Chinese Language: Fact and Fantasy*, published by University of Hawaii Press

Feng, X., Li, Y. (2017). The study of veneration from the perspective of discourse analysis. *Open Journal of Modern Linguistics*, 7(2), 168-175.

Huang, J. (2015). The Evolution and Influence of Wenyan in Chinese Literary History. *Journal of Chinese Literature*, 17(1), 59-72

Li, M. (2012). Wenyan and Baihua: A Study of Chinese Literary Language. *Modern Chinese Literature and Culture*, 24(1), 24-39

Li, M. (2014). An analysis of the stylistic features of official documents in China. *Journal of Language and Linguistics*, 13(2), 178-191.

Li, W. (1994). The Use of Wenyan in Contemporary China: Language and Politics. *The China Quarterly*, 140, 455-470. www.jstor.org/stable/655230.

Liu, Y. (2018). Understanding the Concept of Wenyan in Chinese Literature. *Chinese Literature Today*, 7(1), 83-94.

Lu, Y. (2014). The Role of Wenyan in Chinese Science and Technology Writing. *Scientific Communication Research*, 36(4), 64-71.

- Qi, X. (2010). A Study of Classical Chinese Words in Modern Chinese. *Journal of Beijing Language and Culture University*, 13(1), 22-28.
- Sharrer, Harvey L. (1990). The Concept of Wenyan in Chinese Thought and Culture. *Journal of Chinese Philosophy*, 17(3), 265-286.
- Wang, Y. (2007). The Evolution of Classical Chinese Writing and Language. *Journal of Chinese Language and Computing*, 17(1), 1-11.
- Wang, Z. (2013). The Development and Application of Wenyan in Chinese Media Discourse. *Chinese Journal of Media and Communication*, 5(1), 54-63.
- Xu, Y. (2015). The Role of Wenyan Language in Chinese Official Documents. *Journal of Language and Linguistics*, 14(4), 29-34.
- Xu, X., & Li, Y. (2018). A corpus-based study of veneration in Chinese news discourse. *Journal of Chinese Discourse Studies*, 15(2), 38-51.
- Yang, Y. (2016). The Characteristics and Application of Wenyan in Chinese Academic Writing. *Journal of Chinese Language and Literature Studies*, 8(2), 63-72.
- Zhang, Y. (2017). The Functions of Wenyan in Modern Chinese Writing. *Foreign Language Education*, 38(2), 64-69.
- Zhou, L. (2011). The Use and Development of Wenyan in Chinese Education. *Journal of Education and Teaching*, 4(1), 56-64.